

Juni 2023
Jaargang 11
Nummer 86

PORTA FIDEI

*Wijeren Uw
Barmhartigheid
O Heilige
Drievuldigheid*

ZUSTERS VAN LIEFDE
P. 7

PELGRIM
IN MECHELEN
P. 12

HEILIGE
LIDWINA VAN SCHIEDAM
P. 14

Afgiftekantoor 2099
Antwerpen X
P 914880
maandelijks
(behalve in augustus)

RADIO MARIA

Uw hart is als de ark van God, zijn wet bevat het, zijn gebod, maar niet de wet van toentertijd, van dienst en onderdanigheid.

“Vader, in uw handen, beveel ik mijn geest”

Lucas 23. 46

Beste vrienden,

Wanneer wij het Salve Regina bidden, dan zeggen we op een gegeven moment al biddend tot de Heilige Maagd Maria “Wij roepen tot u, ballingen”, en ook nog “toon ons, na deze ballingschap, Jezus, de gezegende vrucht van uw schoot”. Het leven hier op aarde wordt namelijk aanzien als een ballingschap. Een ballingschap die echter een limiet kent, een begin en een einde. Dit maakt dat ons leven beschouwd kan worden als een weg die ooit gestart is, en ooit zal eindigen. Symbolisch gezien zijn wij dus allen reizigers – op weg.

De hele Heilige Schrift staat vol van verhalen die aantonen dat dit wel degelijk het geval is voor elke mens. Zeer speciaal denken we aan Abraham, die zijn woonplaats moest verlaten voor een ander land, als ware het een symbool voor het hele leven dat men achter zich laat voor een ander en zelfs beter leven. We zijn op weg naar iets, of beter nog “iemand”. Na Abraham hebben we met Mozes de vlucht uit Egypte gekend. Weg van de Farao gaat het volk van Israël onder zijn leiding naar het beloofde land. Wederom een plaats die symbool staat als de plaats waar God woont. Van een plaats waar de slavernij heerste vertrok men doorheen de woestijn naar een land van vrijheid.

Ook het Nieuwe Testament verhaalt een soort reis. Jezus, tijdens zijn leven, bereidt zich altijd voor om op tocht te gaan, met als uiteindelijke doel ‘Jeruzalem’, waar Hij door zijn kruisoffer en de nakende verrijzenis onze hoop bevestigt op het eeuwige leven. Dat is dan ook het uiteindelijke doel van onze reis, of beter nog van onze ballingschap. Het is natuurlijk het geloof dat ons deze waarheid leert kennen.

Dat het geloof ons een beeld geeft van het doel van de ballingschap, geeft velen van ons een zekerheid. Toch moet men niet zozeer gelovig zijn om te ontdekken dat we in een soort

ballingschap leven. Ook de Griekse filosofen ontdekten dat het leven te vergelijken was met een grotervaring waarin men vanuit de duisternis op zoek moest gaan naar het licht. Dat licht heeft bij ons een naam, niet van een concept, wel van een persoon. Het is Jezus die het Leven of de Verrijzenis is. Sommigen ontdekken Hem reeds in dit leven, anderen echter – zo mogen we altijd hopen – vinden Hem misschien later.

Het zoeken naar een licht, met als einddoel het vinden van ‘het’ licht, het lijkt allemaal te gebeuren tijdens een ballingschap, het lijkt tevens op een grotervaring. Een nog betere uitdrukking zou kunnen zijn dat het ons allen maakt tot pelgrims. Vertrekkende vanuit een plaats die ons huis lijkt naar een andere plaats die ons huis zal zijn. De ervaring van de tocht naar het beloofde land komt zo uiteindelijk volledig tot haar recht. Tijdens die tocht kan men, als men wil, de Heer die op ons wacht als Gever van het leven, reeds ontdekken. Door zijn hulp komen we namelijk niets te kort, zoals ook het volk van Israël mocht ervaren. Dat er moeilijke momenten waren voor hen, dat is duidelijk. Ook voor ons zal dat tijdens onze pelgrimstocht op aarde niet anders zijn. De zekerheid van het bereiken van het doel moet ons echter steeds weer rechttop houden om verder te wandelen als ware pelgrims. Een mogelijkheid om die ervaring kracht bij te zetten is het vaak ondernemen van kleinere pelgrimstochten, te midden van onze grote gezamenlijke pelgrimstocht. Men kan zo’n bedevaart aanschouwen als een beeld van onze grote tocht naar de Heer toe. Bij elke bedevaart geven we namelijk iets van onszelf. Zo is de moeite die we doen om op tocht te gaan een opgave. In onze grote tocht gaat het daarentegen over een nog vollediger zelfgave aan God. We zullen ooit ons leven volledig uit handen moeten geven zoals Jezus het ons voordeed: “Vader, in uw handen, beveel ik mijn geest”. Naast deze ingesteldheid om een bedevaart te ondernemen hopen we natuurlijk ook bij aankomst iets te verkrijgen. Een genade, een genezing, alle intenties zijn goed om als pelgrim op weg te gaan. De intentie van onze grote pelgrimstocht is dan weer te delen in het leven dat de Heer ons heeft aangereikt door zijn Verrijzenis.

Daar ligt ons einddoel, het Licht dat opkomt na onze ballingschap in de grot van ons leven. Moge de heilige Maagd Maria, door middel van haar radio, ons allen vergezellen tijdens deze pelgrimstocht, want we zijn allen pelgrims die nu reeds mogen uitkijken naar het eeuwige licht.

Zeer genegen in Jezus en Maria,

Pr. Karlo Tyberghien
Programmadirecteur

LITURGISCHE
KALENDER
JUNI

- 1 H. Justinus
- 2 HH. Marcellinus en Petrus
- 3 HH. Carolus Lwanga en gezellen
- 5 **H. Drie-eenheid**
- 7 Z. Anna van St.-Bartholomeüs
- 8 **Sacramentsdag**
- 9 H.Efrem
- 10 Z. Edward Poppe
- 11 **Tiende zondag door het jaar**
- 13 H. Anthonius van Padua
- 16 H. Hart van Jezus
- 17 Onbevlekt Hart van Maria
- 18 **Elfde zondag door het jaar**
- 21 H. Aloïsius van Gonzaga
- 22 H. Paulinus van Nola
HH. Johannes Fisher en Thomas More
- 23 Geboorte van de H. Johannes de Doper
- 24 **Twaalfde zondag door het jaar**
- 27 H. Cyrillus van Alexandrië
- 28 H. Ireneüs
- 29 HH. Petrus en Paulus
- 30 Eerste martelaren van de Romeinse Kerk

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werken mee aan dit nummer:
Joris Abts, Kevin Colle, Marianne Hubin, Michaël Rodenbach, pr. Karlo Tyberghien, Nele Uytterhoeven, Joris Vermeulen

Foto's: Redactie

Op de cover: Hans Baldung Grien - Heilige Drie-eenheid

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Steun Radio
Maria

BE49 7333 7333 7771

De zending is de zuurstof van het christelijk leven.

Geliefde broeders en zusters, goedendag!

We beginnen vandaag een nieuwe reeks catecheses gewijd aan het dringende en beslissende thema voor het christelijke leven: de hartstocht voor de evangelisatie, dat wil zeggen de apostolische ijver. Het gaat over een levensbelangrijke zaak voor de Kerk. De gemeenschap van de leerlingen van Jezus wordt als apostolisch geboren, ze wordt missionair geboren, niet proselitisch. Van bij het begin moeten we dit onderscheiden. Missionair zijn, apostolisch zijn, evangeliseren is niet hetzelfde als proselitisme. Het ene heeft met het andere niets te maken. De Heilige Geest boetseert de Kerk als op uittocht. De Kerk gaat naar buiten – om niet op zichzelf teruggeplooid te zijn – maar extrovert, besmettelijke getuigen van Jezus die ook

besmet. Ze is erop gericht haar licht te laten stralen tot aan de uiteinden van de aarde. Het kan echter gebeuren dat de apostolische ijver, het verlangen om anderen met de goede boodschap van het Evangelie te bereiken, vermindert, lauw wordt. Soms lijkt het te verdwijnen, met gesloten christenen die niet aan de anderen denken. Wanneer het christelijke leven het zicht op de einder van de evangelisatie verliest, de einder van de verkondiging, wordt het ziek, sluit zich op in zichzelf, wordt zelfgenoegzaam, verdort.

Zonder apostolische ijver verwelkt het geloof. De zending daarentegen is de zuurstof van het christelijke leven: zij versterkt het en zuivert het.

We gaan dus een traject afleggen om de hartstocht van de evangelisatie opnieuw

te ontdekken. We beginnen bij de Schriften en bij de lering van de Kerk om zo te belanden bij de bronnen van de apostolische ijver. Daarna gaan we naar enkele levende bronnen, na enkele getuigen die in de Kerk opnieuw de hartstocht voor het Evangelie hebben aangewakkerd zodat zij ons kunnen helpen het vuur te doen herleven dat de Heilige Geest steeds in ons wil doen oplaaien.

Roeping van Matteüs

En vandaag zou ik willen beginnen met een evangelisch gebeuren dat in zekere zin symbolisch is. We hebben het beluisterd: de roeping van de apostel Matteüs door hemzelf in zijn evangelie verhaald (cf. 9-13). Alles begint bij Jezus, die een man – zegt de tekst – ziet. In het kort zagen ze Matteüs zoals hij was: ze kenden hem als *diegene die in het belastingkantoor zat* (v 9). Hij was inderdaad belastingontvanger. Iemand die voor rekening van het keizerrijk, dat Palestina bezette, de belastingen inde. Met andere woorden, hij was een collaborateur, een verrader van zijn volk. We kunnen ons inbeelden welk misprijzen de mensen voor hem voelden. Hij was een *tollenaar*, zo werd hij

genoemd. Maar in de ogen van Jezus was Matteüs een man, met zijn noden en met zijn grootheid.

Let hierop: Jezus staat niet stil bij de bijvoeglijke naamwoorden, maar bij de zelfstandige naamwoorden. *Dit is een zondaar, die is zus en zo...* dat zijn bijvoeglijke naamwoorden. Jezus kijkt naar de persoon, naar het hart, dit is een mens, dit is een man, dat is een vrouw. Jezus gaat naar de inhoud, naar het zelfstandige naamwoord, nooit naar het bijvoeglijke naamwoord, daarbij staat Hij niet stil. Terwijl tussen Matteüs en zijn omgeving een afstand bestaat – want zij zagen het bijvoeglijke naamwoord, tollenaar – komt Jezus dicht bij hem want elke mens wordt door God bemind. *Ook deze mislukkeling?* Ja, ook deze mislukkeling. Het Evangelie zegt het: *Ik ben gekomen voor de zondaars, niet voor de zuiveren*. Die blik van Jezus is schitterend, want Hij ziet in de ander, wie hij ook moge zijn, een bestemming van liefde. Dat is het begin van de evangelische hartstocht. Alles begint met deze blik die we van Jezus leren.

Blik

We kunnen ons de vraag stellen: hoe is onze blik op anderen gericht? Hoe vaak zien we de gebreken en niet de noden; hoe vaak klasseren we mensen op grond van wat ze doen of denken! Ook als christenen zeggen we soms: dat is een van de onzen of die is niet van de onzen? Dat is niet de blik van Jezus. Die kijkt steeds met barmhartigheid, ja zelfs met voorliefde. Christenen zijn geroepen om te handelen zoals Christus, te kijken, zoals Hij, vooral naar hen die ver weg zijn. Immers, het verhaal van de roeping van Matteüs eindigt met Jezus die zegt: *Ik ben niet*

gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars (v 13). Als ieder van ons zich rechtvaardig acht, dan is Jezus veraf. Hij komt onze begrensdheden en tekorten nabij, om ons te genezen.

Beweging

Dus, alles begint met de blik van Jezus: *Hij zag een man, Matteüs*. Dan volgt – een tweede fase – een beweging. Eerst de blik, Jezus zag, dan de tweede stap, de beweging. Matteüs zat in het belastingkantoor. Jezus zegt hem: *Volg Mij. De man stond op en volgde Hem* (v 9). Het valt op dat de tekst zegt: *De man stond op*. Waarom is dit detail zo belangrijk? Omdat in die tijd wie gezeten was, gezag uitoefende over de anderen die recht stonden om naar hem te luisteren of, zoals in dit geval, belastinggeld te betalen. Wie gezeten was, had macht. Het eerste wat Jezus doet is Matteüs losmaken van de macht, van het gezeten zijn om anderen te ontvangen! Hij zet hem in beweging naar de anderen. Hij ontvangt niet. Neen, hij gaat naar de anderen; Hij doet hem een positie van meerderwaardigheid verlaten om hem gelijk te stellen met de broeders en het perspectief te geven van de einders van de dienst. Dat doet Hij en dat

is fundamenteel voor de christenen: wij leerlingen van Jezus, wij Kerk, zullen wij gezeten tot de mensen komen of staan we recht, zetten we ons samen met de anderen in beweging om anderen te zoeken? Het is geen christelijke houding te zeggen: *Maar dat ze komen, ik ben hier, laat ze maar komen*. Neen, ga jij ze zoeken, zet jij de eerste stap.

Doel

Een blik – Jezus zag – een beweging – Matteüs stond op – en het derde, een doel. Nadat hij opstond en Jezus gevolgd had, waarheen zal Matteüs dan gegaan zijn? We zouden ons kunnen verbeelden dat, na de verandering van leven bij deze man, de Meester hem zou brengen tot nieuwe ontmoetingen, tot nieuwe geestelijke ervaringen. Neen, of toch niet meteen. Vooreerst gaat Jezus naar diens woning. Daar bereidt Matteüs *een groot feestmaal, waaraan vele tollenaars en zondaars met Jezus en zijn leerlingen aanliggen* (Mt 9, 10), m.a.w. mensen zoals hij. Matteüs komt terug in zijn milieu, maar hij keert veranderd terug en samen met Jezus. Zijn apostolische ijver begint niet elders, op een zuivere plaats, een ideale plek, ver weg. Neen het begint waar hij woont, met de

opgericht heeft. Het zal deze schoonheid zijn, het delen van deze schoonheid dat mensen zal overtuigen. Niet onszelf meedelen, maar de Heer zelf. Wij zijn zij die de Heer verkondigen. Wij verkondigen niet onszelf, ook verkondigen we niet een politieke partij, een ideologie, neen. Wij verkondigen Jezus. Men moet Jezus in contact brengen met de mensen, zonder ze te overtuigen. Wel zorgen dat Jezus kan overtuigen. Zoals paus Benedictus ons heeft geleerd: *De Kerk bedrijft geen proselitisme. Zij groeit veeleer door aantrekking* (Homilie bij de opening van de Vde algemene vergadering van het episcopaat van Latijns-Amerika en de Caraïben, Aparecida, 13 mei 2007). Dit niet vergeten: wanneer jullie christenen proselitisme ziet bedrijven, werken met een lijst van mensen die gaan komen ... dan zijn dat geen christenen, het zijn als christenen vermomde heidenen. Hun hart is heidens.

De Kerk groeit niet door proselitisme, maar door aantrekking.

mensen die hij kent.

Dat is de boodschap voor ons: we moeten niet wachten tot we volmaakt zijn en een lange weg in het spoor van Jezus hebben afgelegd om over Hem te getuigen.

Onze verkondiging begint vandaag, daar waar we leven. Zij begint niet door ons pogen anderen te overtuigen, overtuigen neen. Wel door elke dag te getuigen van de schoonheid van de Liefde die ons gezien heeft en ons

Eens, zo herinner ik mij, zijn in een ziekenhuis in Buenos Aires de zusters die daar werkten weggegaan omdat zij met te weinig waren om dat ziekenhuis te dragen. Er kwam daar een gemeenschap van zusters uit Korea. Ze kwamen aan, zeg maar op maandag – ik herinner mij de dag niet meer. Nadat ze de woning van de zusters hadden ingenomen, kwamen ze de dag erna, op dinsdag de patiënten van het ziekenhuis bezoeken, zonder één woord Spaans te kunnen spreken. Ze spraken alleen Koreaans en toch waren de patiënten blij. Ze zegden: *Dapper zijn ze die zusters, dapper, dapper*. Wat heeft zo'n zuster je dan gezegd? *Niets, maar door haar blik heeft ze met mij gesproken, ze heeft mij Jezus gegeven*.

Niet zichzelf meedelen, maar, met de blik, met gebaren, Jezus meedelen. Dat is aantrekking, het tegendeel van proselitisme.

Dit aantrekkelijk getuigenis, dit blijde getuigenis is het doel waartoe Jezus ons brengt met zijn blik van liefde en met de beweging van de uittocht die zijn Geest in het hart opwekt. Wij kunnen ons de vraag stellen of onze blik op die van Jezus lijkt om de mensen aan te trekken, om ze dichterbij de Kerk te brengen. Laten we hieraan denken.

DE GEBEDSINTENTIE VAN DE HEILIGE VADER TOEVERTROUWD AAN ZIJN WERELDWIJDE GEBEDSNETWERK

JUNI

Voor de afschaffing van foltering

Laten we bidden dat de internationale gemeenschap zich concreet mag inzetten voor de afschaffing van foltering en de steun aan de slachtoffers en hun families mag garanderen.

Zusters van Liefde

Joris Abts

Voor deze reportage was Radio Maria op bezoek bij de Zusters Van Liefde van Kortemark. Het is een actieve congregatie van een dertigtal zusters met een hoofdklooster in Kortemark en een bijhuis in Dadizele. Wanneer we de overste, moeder Godelieve, vragen naar de geschiedenis van de congregatie wijst ze ons dadelijk enkele belangrijke elementen aan: de schrijnende armoede die vroeg om een antwoord, de onbaatzuchtige inzet en zelfgave van de zusters van de eerste generatie die de eerste stap gezet hebben uit gehoorzaamheid en de goddelijke voorzienigheid die na vertrouwd gebed tot Sint-Jozef de congregatie heeft doen groeien.

Een stukje geschiedenis

De geschiedenis van de congregatie van de zusters van Liefde begint op het moment dat de zusters van de congregatie van de H. Vincentius a Paulo al een vijftiengestig jaar onderwijs geven in Kortemark in de armenschool in de Handzamestraat. Vijf zusters van hen gaan vanaf 1849 in op de vraag van pastoor Lampe en de bisschop om de zorg op zich te nemen van het armenhuis waar meer dan tachtig ouderlingen, wezen, verlaten kinderen en zieken worden opgevangen. Omwille van de grote nood is de overste bereid hen af te staan om een nieuwe zelfstandige congregatie te beginnen. Al snel voelen de zusters de nood om uit te breiden. Het lekenbestuur van het armenhuis wil de zustergemeenschap beperken tot vijf zusters. Recht tegenover het armenhuis ligt een moerasland dat de mogelijkheid biedt voor uitbreiding met een eigen huis voor de zusters. Er wordt een novena gericht tot Sint-Jozef. De laatste dag van de novena komt moeder-overste een man tegen die haar vraagt waarom ze zo bezorgd is en die haar het exacte bedrag overhandigt dat ze nodig heeft voor de aankoop van de grond. Vol vreugde herkent ze in die man Sint-Jozef zelf. Vele jonge meisjes bieden zich aan om in te treden nu de zusters een eigen noviciaat hebben. De zusters gaan overal in de streek op ziekenbezoek en verzorgen de zieken

besmet door tyfus, cholera, zwarte pokken en andere epidemieën. Vaak schrikt men ervoor terug de doden te begraven uit vrees zelf besmet te worden. Men mijdt het contact met de zusters. Vele jonge zusters sterven in die periode als ze zelf besmet raken bij het verzorgen van de zieken en het begraven van doden.

Zuster Godelieve toont ons de gedenkplaat in het klooster met de namen van alle overleden zusters en wijst ons op de jonge leeftijd waarop de zusters van de eerste generatie zijn overleden. Een blijvende herinnering aan hun heldhaftige naastenliefde.

Ondanks de grote sterfte breidt de jonge congregatie zich in de jaren daarop snel uit. Op vele plaatsen waar de zusters de epidemieën hebben helpen bestrijden, worden nieuwe huizen opgericht. Na het eerste huis in Dadizele volgen stichtingen in heel de provincie West-Vlaanderen en een huis in Herseaux in de provincie Henegouwen. De zusters richten zich tot de meest noodlijdenden, de ouderlingen, de weeskinderen en mensen met een handicap. Tijdens de eerste wereldoorlog moeten heel wat zusters op de vlucht gaan voor het oorlogsgeweld. Kloostergebouwen worden aangeslagen door het Duitse leger of vernield. De meeste zusters kunnen terugkeren bij de wapenstilstand van

1918. Onder de bezieling van E.H. Callewaert worden er grote bouwprojecten aangevat. Er zijn vele roepingen en de congregatie groeit. Met veel moed worden na de moeilijke jaren van de tweede wereldoorlog nieuwe grote bouwprojecten aangevat voor de opvang van zware gehandicapte kinderen en chronische zieken en gehandicapte bejaarden. Er wordt ook een school opgericht met gratis internaat uit bekommernis om bezielde personeel te vinden voor de verschillende zorginstellingen van de congregatie.

Door de terugval van de roepingen zijn de meeste huizen inmiddels gesloten of overgedragen aan leken. De huidige zustersgemeenschap telt achttien zusters en woont op de plaats van de eerste stichting in de Hospitaalstraat in Kortemark. Alle zusters zijn op de één of andere manier betrokken bij het internaat voor kinderen in moeilijke leefomstandigheden. De congregatie heeft ook nog een gemeenschap in Dadizele met acht zusters die betrokken zijn bij het Mariaheilendom.

Leven in gemeenschap

De zusters hebben doorheen de dag verschillende vaste gebedstijden. Ze beginnen de dag rond half zeven met het morgengebed. Iedere dag is er ook de gemeenschappelijke eucharistieviering, het middaggebed en de vespers. Er is ook tijd voor persoonlijk gebed, tijdens het uur van eucharistische aanbidding na de mis, een moment van geestelijke lezing, het gewetensonderzoek en het rozenkransgebed. De zusters beleven ook een sterk gemeenschapsleven tijdens de gezamenlijke maaltijden en de dagelijkse gezamenlijke ontspanningsmomenten. Het gebed is het belangrijkste aandachtspunt van de kloostergemeenschap om niet opgeslorpt te worden door het vele werk.

De jaarlijkse tiendaagse retraite is voor de zusters een periode om naar uit te kijken: tijd om alles een beetje los te laten en persoonlijke tijd te hebben met Onze-Lieve-Heer. Ook het Paastriduüm zijn intense dagen voor de kloostergemeenschap omdat de viering van de liturgie heel belangrijk is voor hen. Daarbuiten zijn er enkele dagen tijdens het jaar die beleefd worden als een echte familiedag voor de gemeenschap zoals de stichtingsdag van de congregatie op 7 maart en de dag van het godgewijde leven op 2 februari. Een andere speciale dag is het feest van de

H. Vincentius die samen gevierd wordt met de zusters van het klooster in Dadizele. Tijdens de vakantiemaanden nemen de zusters vijf dagen samen vakantie, waarbij twee groepen elkaar afwisselen. In het verleden ging men hiervoor logeren in een gastenverblijf van een ander klooster zoals in Postel of bij de Arme Klaren in Oostende. De laatste jaren blijven de zusters thuis, maar er is iedere dag een activiteit zoals een fietstocht of daguitstap. In het klooster is altijd wel iets te beleven. Driemaal per jaar is er een gebedsweekend dat openstaat voor iedereen. Ieder jaar gaat er ook een retraite door voor moeders. Ook andere gebedsgroepen maken gebruik van het gastenverblijf van de zusters voor een retraite of gebedsbijeenkomst. Dan zijn er ook de jaarlijkse bijeenkomsten van Ziekenzorg of Broederlijk delen die gebruik maken van de kapel van het klooster en het restaurant.

De ergste nood verlichten

In het klooster worden ook vluchtelingen opgevangen van heel wat verschillende nationaliteiten. Zo heeft een familie uit Somalië een gans jaar in de speelzaal van het internaat gewoond. Ook nu verblijven er verschillende families in open gedeelten van de kloostergebouwen. Ze komen met hun vragen bij de zusters die hen helpen bij hun levensonderhoud, het leren van de taal of de opvoeding van de kinderen. Voor de vluchtelingen die bij de zusters verblijven is het behalen van een diploma allesbehalve evident, zeker als je het Nederlands nog niet helemaal beheerst. De zusters sparen tijd noch moeite om hen hierbij te helpen. Ook enkele gezinnen uit Oekraïne worden opgevangen. Het samenleven met deze mensen vanuit allerlei verschillende culturele achtergronden vraagt heel wat flexibiliteit van de zusters, zoals tijdens de ramadan wanneer de maaltijden vaak heel laat 's avonds of 's nachts doorgaan. De zorg voor de kinderen van het internaat vraagt de constante aandacht van de zusters. Ook hier moeten heel wat noodsituaties een oplossing krijgen. Maar er is ook dankbaarheid bij de kinderen, vertelt ons zuster Godelieve: "Onlangs zei een jongen van 14 tegen mij: Jullie werken toch veel te hard, zijn jullie niet benauwd om een keer dood te vallen?" Als we na ons gesprek ook kennis mogen maken met de kinderen in de verschillende leefgroepen ondervinden we, door hen aan het werk te zien, meer dan woorden kunnen zeggen hoe de zusters

met veel humor en geduld voor de kinderen die hen worden toevertrouwd, van het internaat een echte thuis maken.

Het Internaat

Dit werk is enkel mogelijk dankzij het vrijwilligerswerk van de zusters die 24 op 24 en 7 op 7 beschikbaar zijn voor de kinderen van het internaat. Het internaat is in de loop van de jaren geëvolueerd van een internaat met negentig internen naar een internaat met weliswaar minder kinderen maar met kleine vaste leefgroepen waar de kinderen gedurende hun ganse internatijd in worden opgenomen. Als je de kinderen wilt begeleiden in hun groei moet er ook tijd zijn voor een gesprek. Kleinere leefgroepen maakt dat je de kinderen veel persoonlijker kan begeleiden en je aanpassen aan de noden van elk kind. Velen van hen dragen een 'rugzak' mee gevuld met telkens een eigen problematiek vaak vanuit een moeilijke thuissituatie. In het internaat verblijven momenteel een dertigtal kinderen en jongeren tussen 2,5 en 18 jaar in vier verschillende leefgroepen, begeleid door een vaste medewerker of één van de jonge zusters. Maar ook alle andere zusters zijn actief betrokken bij de werking van het internaat. Er is een enorme nood aan opvang voor kinderen voor wie de straat hun enige thuis is. De vraag die nu gesteld wordt is hoe een kleiner wordende gemeenschap een antwoord kan blijven bieden aan één van de meest extreme noden van deze tijd. "Wekelijks krijg ik een telefoontje van een jeugdrechter of een consulente met de vraag naar een opvangplaats", vertrouwt moeder Godelieve ons toe. Je merkt dat het haar pijn doet om telkens nee te moeten zeggen. "De situatie voor deze jongeren is vaak schrijnend en daarom zien we het ook als onze missie. We zijn geroepen om het Evangelie te beleven en te verkondigen. Dit laatste vormt vaak een struikelblok in de relatie met de overheid. De kinderen worden betrokken bij de viering van de liturgische momenten doorheen het jaar." De zusters hopen dat toch enkelen na het verblijf op het internaat van de zusters klaar zijn om een andere weg op te gaan en niet gevangen blijven in de sociale armoede.

Magnificat-oord

Het Magnificat-oord is een tentoonstellingsruimte in de zolderverdieping van het klooster opgebouwd uit 35 schilderijen over het leven van Maria. Haar leven begint in het aards paradijs en eindigt in het hemels paradijs. De collectie bevat de originele kunstwerken van de hand van de inmiddels overleden Zwitserse kunstenares Bradi Barth. (www.bradi-barth.org) Reproducties van deze werken zijn terug te vinden in het boek 'Magnificat' dat te verkrijgen is bij 'Kerk in Nood'. De tentoonstellingsruimte is na afspraak gratis te bezoeken. Wie wenst krijgt hierbij catechetische uitleg van zuster Veronica.

Stripverhaal

De geschiedenis van de congregatie van de zusters van Liefde is uitgegeven als stripverhaal. Je kan het lezen na downloaden van de pdf op de website van de zusters: zustersvanliefde.be/congregatie/ontstaan

Moeder Godelieve

"In de tijd dat ik ben opgegroeid werd de school door de ouders bepaald. Tot vijftien jaar ging ik met de fiets naar de dichtstbij zijnde beroepsschool. Daarna ben ik naar het internaat van de zusters in Kortemark gekomen, omdat er gratis internaat werd aangeboden. Dit kwam goed van pas voor ons gezin met dertien kinderen. Nog drie andere zussen hebben hier op internaat gezeten. Ik ben afgestudeerd als zorgkundige en heb dan enkele jaren gewerkt bij chronische zieken. Daarna ben ik ingetreden. Ik wist dat het mijn roeping was. Ik kende niet veel andere kloosters, maar er was wel een zekerheid: mijn hart was hier in Kortemark. En de keuze kan je niet met verstand uitleggen, het is met je hart dat je kiest. Zoals bij een huwelijk, waarom dat meisje, waarom die jongen. Dat kan je ook niet met het verstand uitleggen. Na de vorming en de eeuwige gelofte heb ik de kans gekregen om te studeren voor verpleegster. Ik ben gaan werken in ons verpleegtehuis Godtsvelde en ben er directrice geworden. Na enkele jaren in het klooster te Dadizele kwam de bom: terug naar Kortemark komen om algemene overste te worden. Ik deed mijn werk heel graag. De mensen verzorgen, bij de mensen zijn, de families bijstaan, aan het sterfbed staan. Het vertrek was met een beetje pijn in het hart."

Zuster Catharina

"Ik heb eerst zelf als leerling op het internaat van de zusters gezeten. Mijn ouders hadden beslist om mij naar het internaat te sturen. Ik was daar helemaal niet blij mee. De bedoeling van mijn ouders was mij uit mijn milieu te halen om volledig opnieuw te beginnen. Omdat het niet mijn keuze was, hield ik me in het begin op afstand. Ik was opstandig en wilde zo snel mogelijk weg geraken. Zuster Pascal van het internaat probeerde op verschillende manieren contact met mij te leggen, maar ik hield de boot af. Toen ze mij 's morgens bij mijn naam 'Svenja' aansprak begon het ijs wat te breken. De meeste mensen konden mijn naam niet eens uitspreken of waren hem direct vergeten. Ik maakte ook vrij snel vrienden op het internaat. Een vriendin vroeg me enige tijd later of ik me wilde aansluiten bij de gebedsgroep. Het geloof zat op dat moment redelijk ver. Ik had mijn eerste communie en mijn vormsel gedaan maar in ons gezin waren we niet praktiserend. Ik stond ervoor open en voelde me snel thuis in de gebedsgroep. Ik werd vanuit de gebedsgroep ook uitgenodigd voor jongerendagen waar jongeren samenkomen, elkaar beter leren kennen, allerlei activiteiten doen en samen bidden. Op één van die jongerendagen heb ik mezelf de vraag gesteld: als het kloosterleven je zo aanspreekt, waarom word je dan geen zuster? Ik koesterde lange tijd mijn dromen zoals een eigen gezin hebben, maar telkens als ik terugkwam van een jongerenweekend miste ik nadien het kloosterleven. Ik ben ik lange

tijd in een innerlijke strijd geweest. Mijn ouders begonnen dit te merken, ook omdat ik me dikwijls begon af te zonderen. Mijn vrienden merkten ook op dat ik ongewoon stil was, waar ik mezelf niet eens van bewust was. Ik heb toen hierover gesproken met zuster Pascal, die me aanraaide om met een priester te spreken. Ik heb nooit het gevoel gehad dat men mij wou beïnvloeden of in een bepaalde richting wou trekken. Ze hebben mij goed geholpen om mijn weg te vinden bij mijn keuze. In mijn laatste jaar van het secundair ben ik omdat ik de onrust beu was naar de kapel gegaan en heb ik de keuze voor het klooster kunnen maken, waardoor er een grote rust kwam, dat ik ook als een bevestiging zag van mijn keuze. Het leven leek mij wel heel wat te bieden te hebben, maar er bleef een leegte die moeilijk te vullen was door wat de wereld me kon bieden. Op vakantie gaan met vrienden is heerlijk, maar ik miste ook Kortemark: het gebed, de stilte, de gemeenschap... Het is moeilijk om er woorden op te plakken. Het eten is hier goed, we hebben een mooie tuin, een mooie liturgie maar zonder de roeping zou ik niet worden aangetrokken. Ik vind mijn vreugde in de band met Christus in het gebed. Godzijdank hebben mijn ouders heel goed gereageerd op mijn keuze. Maar ook met veel emoties omdat ze het er moeilijk mee hadden. Ook nu nog mag ik veel respect ervaren voor mijn keuze, ook bij mijn broer en zus. Ik ben ondertussen dertien jaar geleden ingetreden. Zoals overal zijn er ook in een kloosterleven soms moeilijke momenten. Maar telkens kijk ik met heel veel vreugde terug op de dag van mijn eeuwige gelofte. Ook als er nieuwe zusters bij komen geeft me dat heel veel vreugde, maar mijn dagelijkse vreugde is zeker het werk bij de kinderen. Ik heb altijd gedroomd om veel kinderen te hebben, maar door te kiezen voor het klooster zie je af van de mogelijkheid om zelf kinderen te hebben. Het jaar dat ik ben ingetreden is het klooster begonnen met de opvang van kinderen. Het was voor mij een knipoog van hierboven. Ik heb mij aan God gegeven, maar ik krijg ook iets terug: ik mag me gaan inzetten voor kinderen van wie de ouders niet volledig in staat zijn om voor hen te zorgen."

HANSWIJK
PROCESSIE
MECHELEN 750

Pelgrim in eigen land

Kevin Colle

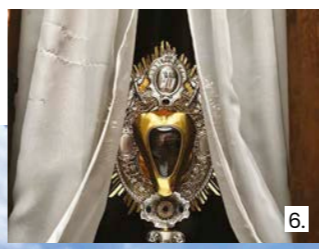
Deze keer kozen we om u mee op weg te nemen op een stadsbedevaart langsheen 8 monumentale kerken in...

Mechelen!

We waren opnieuw te gast in Vlaams-Brabant en ontdekten samen de rijke geschiedenis en de grote architecturale verscheidenheid die ons door de kerken in Mechelen werd aangeboden. Op iedere plaats zochten we naar een Mariale kapel of beeld om er een Weesgegroet te bidden voor al uw intenties en drukten zo ons vertrouwen uit in de voorspraak van Onze Hemelse Moeder. Zo kwamen we door de gehele Mechelse binnenstad en konden we in de Kruidtuin verpozen alvorens richting het eigenlijke einddoel van deze pelgrimstocht te trekken: de prachtige basiliek van Onze-Lieve-Vrouw van Hanswijk en dat in het jaar waar de Hanswijkprocessie voor de 750e maal uitging.

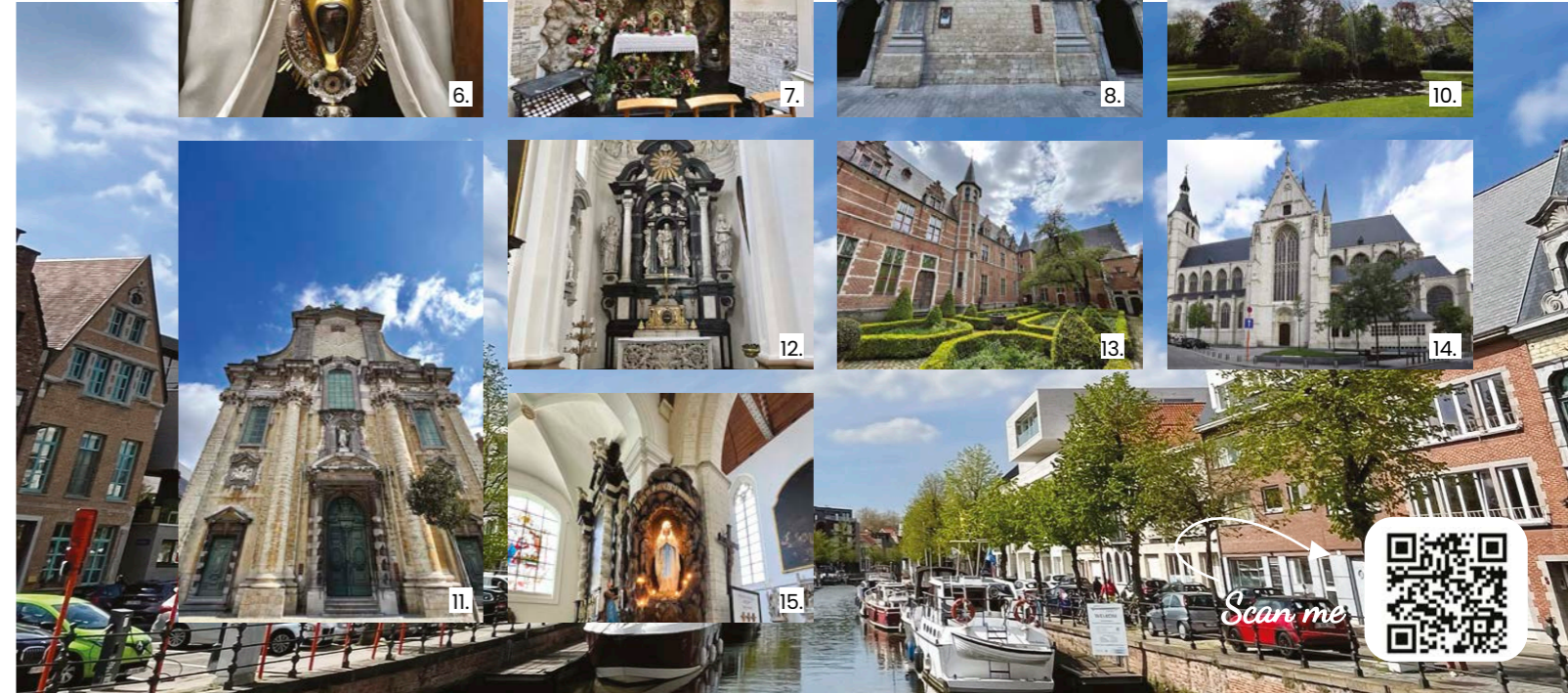
Iedere
donderdag
om 20u30

met heruitzending
op vrijdag om 10u30
en op zondag
om 8u50

Basiliek van Onze-Lieve-Vrouw van Hanswijk

1. Station van Mechelen 2. Sint-Romboutsabdij 3. Sint-Romboutsabdij: interieur 4. Sint-Romboutsabdij: sacramentskapel 5. Sint-Romboutsabdij: graftombe van kardinaal Mercier 6. Onze-Lieve-Vrouw van Leliëndaal: relikwie van het hart van de heilige Johannes Berchmans 7. Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes 8. Onze-Lieve-Vrouw van Leliëndaal: voorgevel 9. Onze-Lieve-Vrouw van Leliëndaal: interieur 10. Kruidtuin 11. Sint-Pieter en Pauluskerk 12. Sint-Pieter en Pauluskerk: interieur 13. Refigium van de Abdij van Tongerlo 14. 35. Onze-Lieve-Vrouw over de Dijlekerk 15. Sint-Katelijnekerk: kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes

Heilige Lidwina van Schiedam, patroon van chronisch zieken, hun verzorgers en ijschaatsers

† 14 april 1433 – naamdag 14 juni

Michaël Rodenbach

Het jaar waarin de gravin van Vlaanderen Margaretha haar laatste adem uitblies, dochter van hertog Jan III van Brabant, kwam in een bescheiden midden van Schiedam Lidwina ter wereld. Langs de gravin zouden Vlaanderen en Brabant deel beginnen uitmaken van het bloeiende Bourgondië. Langs de Hollandse dochter van armen zouden vele zielen gered worden.

Lidwina had als kind een grote devotie voor Maria. In Schiedam stond een mirakelbeeld. Daar in het heiligdom bracht ze heel wat tijd door. Op haar vijftiende schaatste Lidwina zoals zovelen 's winters in Holland op de Maas met vrienden uit de buurt. Die dag kwam ze ten val en brak een ribbe aan haar rechter zijde, waarvan ze nooit zou genezen. In tegendeel, gaandeweg zou ze tot op het einde van haar dagen het bed moeten houden. Geen enkele behandeling hielp. Sommige bronnen verbinden haar ziektesymptomen met koudvuur, wat we vandaag gangreen zouden noemen, andere spreken over een van de eerste gedocumenteerde personen met multiple sclerose. Zeker is dat haar ziekte en de bijzondere manier waarop Lidwina ondanks haar ziekte anderen kon troosten, de aandacht vasthield van velen in Holland. Door haar geloof en het lijden dat ze opdroeg, wist ze vanop haar bed bezoekers te bemoedigen, vertrouwen te geven in onze Schepper en Vader en genas ze geregeld andere zieken die tot Schiedam waren afgereisd.

De lokale overheid van Schiedam onderzocht zorgvuldig de verschijnselen die Lidwina omringden, waaronder een volledig gebrek aan voedsel of slaap. Meer aan het begin van haar ziekte at ze eerst stukjes appel, dan een beetje dadel en met water aangelengde wijn om af te sluiten met rivierwater waar ook zout in zat door de getijden. Ook noteerden ze dat Lidwina's lichaam geleidelijk stukjes vlees afstootte die een zoete geur afgaven. Omwille van de volksmenigte die dat veroorzaakte gebod ze haar moeder die stukjes te begraven. Haar verlamming was haast volledig, behalve haar linker hand. Naar het einde toe van haar leven at Lidwina enkel het lichaam van Christus, de hostie van de heilige Eucharistie. "Op de ochtend van Paasdag 1433 was zij in diepe overpeinzing en zag in een visioen Christus naar haar toe komen om het sacrament van het heilig oliesel toe te dienen. Zij stierf in de geur van grote heiligheid." Lidwina had in haar volwassen leven haast alle mogelijke pijnen geleden. Ze werd 53 jaar. Thomas a Kempis en vele anderen schreven een hagiografie over haar. Toen twee eeuwen later de geuzen stevig huishielden in de Hoek van Holland, brachten de gelovigen haar relieken over naar Brussel op de veertiende juni van dat jaar, vandaar haar gedachtenis op die dag sinds Vaticanum II. Lidwina's relieken vonden een rustplaats in de kerk van Sint-Goedele tot in 1871 ze terug kwamen naar Schiedam.

De leeswijzer

Kevin Colle

Onderstaande boeken werden
in de voorbije uitzendingen aan
de luisteraars voorgesteld.

De eik op de heuvel

Op de plaats waar nu de basiliek van Scherpenheuvel staat, stond ooit een boom. Dit is het verhaal van die boom, door de boom zelf verteld. Een verhaal voor jong en oud, om voor te lezen of zelf te lezen, om over na te denken en over na te praten. Een verhaal over eeuwen. Boven op de heuvel stond een eik. Hij stond er helemaal alleen. Soms kwamen mensen in zijn schaduw rusten. Soms dansten kinderen om hem heen. Op een dag sloeg iemand een spijker in zijn stam. Dat veranderde alles...

Sylvia Vanden Heede, bekend van onder meer de reeks 'Vos en haas' is een succesvol kinderauteur. Vele van haar boeken werden al bekroond. Dit boek schreef ze voor kinderen vanaf acht jaar en voor al wie (veel) ouder is en ook graag op een speelse manier iets wil bij leren over het bedevaartsoord Scherpenheuvel.

Joris Snaet is doctor in de kunstwetenschappen, bouwhistoricus voor de Technische Diensten van de KU Leuven, cartoonist en illustrator. Recentelijk voltooide hij in samenwerking met zijn vrouw Valerie Herremans in opdracht van Steenmeijer architecten een bouwhistorische studie over het bedevaartsoord van Scherpenheuvel.

Titel: De eik op de heuvel

Auteurs: Sylvia Vanden Heede en Joris Snaet

Kostprijs: € 18

Uitgeverij: Halewijn

ISBN: 9789085286936

Feest vieren met Augustinus. Laat de liefde de wacht houden.

Kerstmis, Pasen, Pinksteren. Ze geven aanleiding tot cadeaus, lekker eten of gewoon een extra dag vrij. Steeds meer verliezen deze speciale momenten hun christelijke verbinding. Maar wat is de oorspronkelijke zin en betekenis van deze christelijke feesten? Een herbronning dringt zich op. De grote kerkvader Augustinus dient daarbij in dit boek als gids. Hij herinnert ons eraan dat deze feesten een meerwaarde bieden ver voorbij de grenzen van consumptie en vermaak.

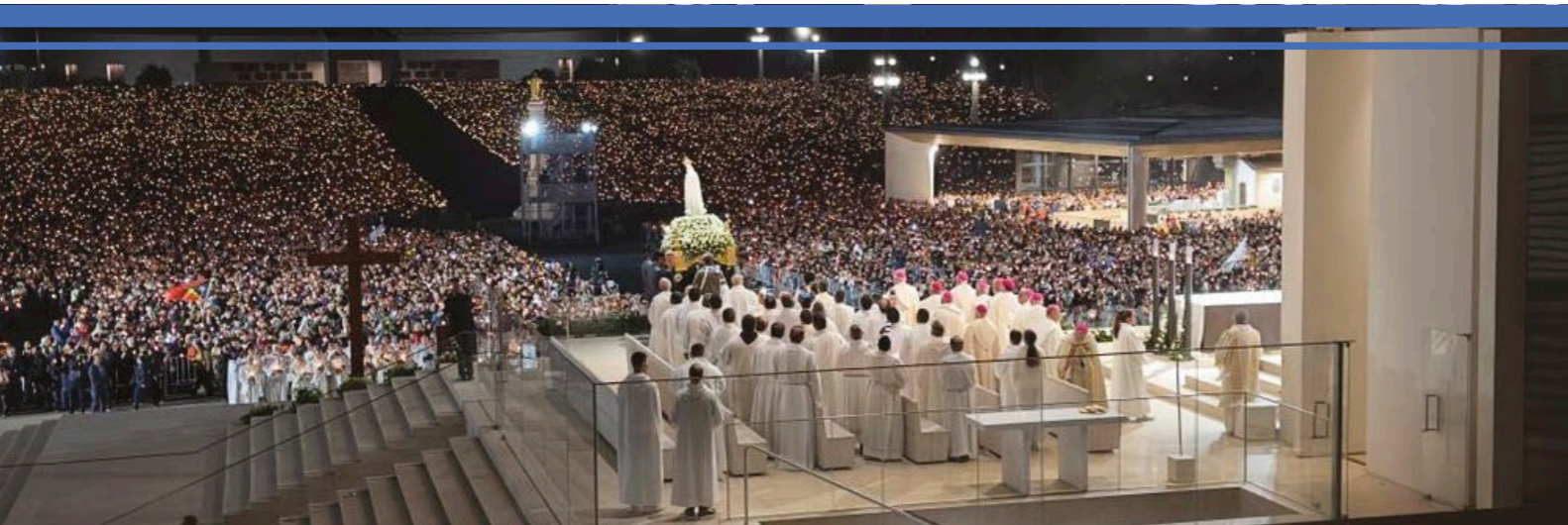
Titel: De eik op de heuvel

Auteurs: Gabriel Quicke

Kostprijs: € 24

Uitgeverij: Gompel & Svacina

ISBN: 9789463714327

Op 13 mei was er een live uitzending samen met alle Radio Maria's ter wereld. We waren verbonden met het heiligdom van Fatima om samen de rozenkrans te bidden vanuit de kapel van de verschijningen en dit in het kader van de geestelijke bedevaart 'uw volk samen op weg'.

Naast dit live-gebedsmoment was het tevens een grote dag voor Radio Maria Portugal. De studio's in Fatima, die zich naast het heiligdom bevinden, werden ingezegend door Monseigneur José Traquina, bisschop van Santarem. Hij is tevens ook vrijwilliger bij Radio Maria Portugal. Ook de voorzitter van de wereldfamilie van Radio Maria Vittorio Viccardi was aanwezig op deze heugelijke en gezegende dag!

Mariathon bij Radio Mariam, de internet Radio Maria in Arabische taal waarvan de studio's zich in Rome bevinden. Mariathon ook bij Radio Mariam in Nazareth, bij Radio Maria Italië en bij Radio Maria Uganda in het onderstation te Kampala.

Radio Maria Ireland

Proficiat aan RM Ireland die hun 8ste verjaardag hebben gevierd! Op dinsdag 13 juni om 17u30 kan u luisteren naar een gesprek met de programmadirecteur Father Eamonn McCarty over 8 jaar Radio Maria in Ireland!

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Beste vrienden van Radio Maria,

Hartelijk bedankt voor de Fatima uitzending van de Wereldfamilie van Radio Maria. Niet te geloven: 23 jaar geleden waren wij deze dag in Fatima bij de zaligverklaring van Jacinta en Francisco. Onze geliefde heilige Vader Paus Johannes-Paulus II was daar en ook zuster Lucia. Bij het eerste tientje kon ik mijn tranen niet bedwingen. Is het mogelijk om ons het toewijdingsgebed door te sturen?

Verbonden in gebed.

Lutgarde

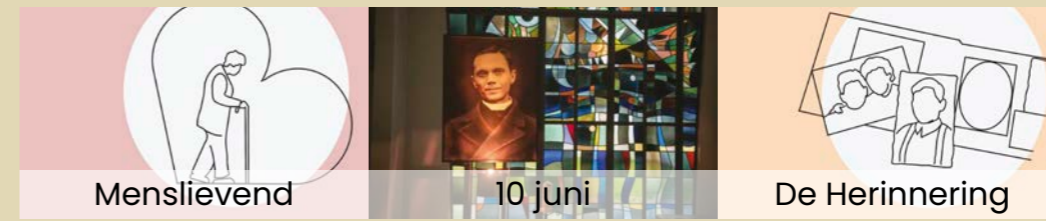
Dank voor de prachtige getuigenis maandagavond van Zuster Elisabeth, clarisse. Wat een eenvoud, ook in de gebruikte taal, wat een enthousiasme, een oprecht geloof, en alles met groot realisme. Een boost voor andere gelovigen.

Een boeiende getuigenis en een prachtig levensverhaal. Deze uitzending leert ons ook iets over het eigene en prachtige aan het katholicisme. Dank u !

Gilbert

Reactie op de website na een uitzending van 'De Kerk leeft' met het bekeringsverhaal van priester Van Leeuwen

Dagelijks
op Radio Maria

PROGRAMMA

5 – 11 juni 2023

MAANDAG 5/06		DINSDAG 6/06		WOENSDAG 7/06		DONDERDAG 8/06	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk leeft	10:30	Religieuze Poëzie	10:30	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	De rots in de branding
13:00	Biddende Moeders	13:00	Anno Domini	13:00	Menslievend	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:15	Eucharistie	14:15	De wereld van Radio Maria
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Talitakoum	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Het Inzicht
20:15	In gesprek met een religieuze	20:30	De Kerk leeft	20:15	Anno Domini	20:30	Pelgrim in eigen land

VRIJDAG 9/06		ZATERDAG 10/06		ZONDAG 11/06	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:30	Bijbellezing	7:30	Bijbellezing
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Pelgrim in eigen land
10:30	Pelgrim in eigen land	11:00	Talitakoum	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Menslievend	13:00	In gesprek met een religieuze
14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	Vivendo
16:10	Boecat	16:00	Eucharistie met Mgr. Van Hecke vanuit Moerzeke	16:10	Boecat
17:30	De week van Radio Maria	16:00	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Menslievend	20:30	Religieuze Poëzie	20:15	Klassiekuur

PROGRAMMA

12 – 18 juni 2023

MAANDAG 12/06		DINSDAG 13/06		WOENSDAG 14/06		DONDERDAG 15/06	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk leeft	10:30	Mystieke lectuur	10:30	Grootouders aan het woord	10:30	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00	De Leeswijzer	13:00	Het zorgportret	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	De wereld van Radio Maria
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Talitakoum	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Grootouders aan het woord
20:15	De Herinnering	20:30	De Kerk leeft	20:15	De Leeswijzer	20:30	Pelgrim in eigen land

VRIJDAG 16/06		ZATERDAG 17/06		ZONDAG 18/06	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:30	Bijbellezing	7:30	Bijbellezing
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Pelgrim in eigen land
10:30	Pelgrim in eigen land	11:00	Talitakoum	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Het zorgportret	13:00	De Herinnering
14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	Vivendo
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Het zorgportret	20:30	Mystieke lectuur	20:15	Klassiekuur

PROGRAMMA

19 – 25 juni 2023

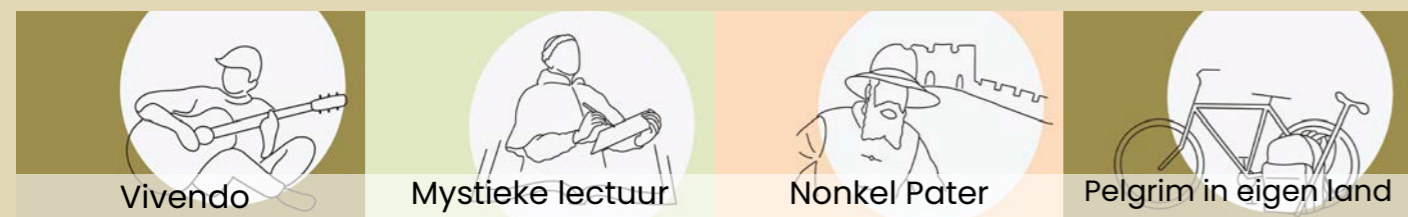
MAANDAG 19/06		DINSDAG 20/06		WOENSDAG 21/06		DONDERDAG 22/06	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk leeft	10:30	Religieuze Poëzie	10:30	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	De rots in de branding
13:00	Biddende Moeders	13:00	Kerk in Nood	13:00	Missio werkt	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	De wereld van Radio Maria
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Talitakoum	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Het Inzicht
20:15	In gesprek met een religieuze	20:30	De Kerk leeft	20:15	Kerk in Nood	20:30	Pelgrim in eigen land

VRIJDAG 23/06		ZATERDAG 24/06		ZONDAG 25/06	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:30	Bijbellezing	7:30	Bijbellezing
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Pelgrim in eigen land
10:30	Pelgrim in eigen land	11:00	Talitakoum	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Missio werkt	13:00	In gesprek met een religieuze
14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	Vivendo
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:00	Boecat
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Missio werkt	20:30	Religieuze Poëzie	20:15	Klassiekuur

6:00	Bijbellezing
6:30	Lezingendienst
7:00	Regina Caeli
7:02	Rozenkrans
8:30	Lauden
9:00	H. Mis (Zondag om 10u)
9:50	Catechismus
11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag
15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
17:00	Vespers
18u30	Rozenkrans
19:00	Het heiligenverhaal van de dag gevolgd door 'Het Woord spreekt' (behalve op zondag)
21:30	Completen
21:45	Heiligen getuigen
22:30	Catechismus
23:30	Rozenkrans

PROGRAMMA

26 juni - 2 juli 2023

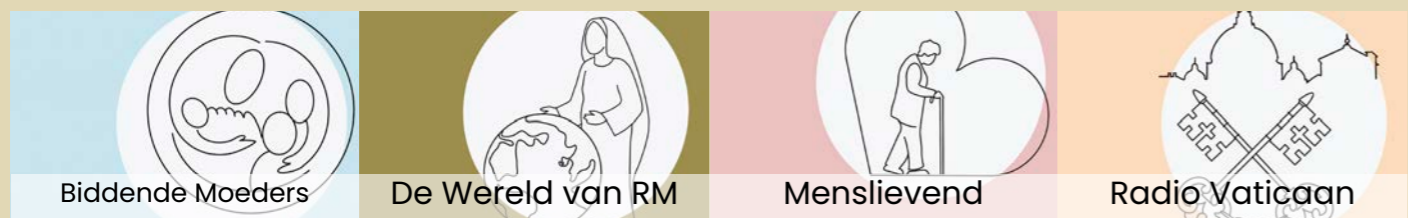
MAANDAG 26/06		DINSDAG 27/06		WOENSDAG 28/06		DONDERDAG 29/06	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:45	De ochtend bij Radio Maria
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk leeft	10:30	Mystieke lectuur	10:30	Grootouders aan het woord	10:30	De rots in de branding
13:00	Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00	Kathvisie	13:00	Menslievend	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:15	Nonkel Pater weer achterna	14:15	De wereld van Radio Maria
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Talitaakoum	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Grootouders aan het woord
20:15	De Herinnering	20:30	De Kerk leeft	20:15	Kathvisie	20:30	Pelgrim in eigen land

VRIJDAG 30/06		ZATERDAG 1/07		ZONDAG 2/07	
7:45	De ochtend bij Radio Maria	7:30	Bijbellezing	7:30	Bijbellezing
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Pelgrim in eigen land
10:30	Pelgrim in eigen land	11:00	Talitaakoum	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Kerk in Nood	13:00	De Herinnering
14:15	Radio Vaticaan	14:15	Muziek	14:15	Vivendo
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Menslievend	20:30	Mystieke lectuur	20:15	Klassiekuur

PROGRAMMA

3 - 9 juli 2023

MAANDAG 3/07		DINSDAG 4/07		WOENSDAG 5/07		DONDERDAG 6/07	
7:45	Nonkel Pater weer achterna	7:45	Nonkel Pater weer achterna	7:45	Nonkel Pater weer achterna	7:45	Nonkel Pater weer achterna
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	9:50	Radio Vaticaan live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk leeft	10:30	Religieuze Poëzie	10:30	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	De rots in de branding
13:00	Biddende Moeders	13:00	Anno Domini	13:00	Op bedevaart met Maria	13:00	Klassiekuur
14:15	Vivendo	14:15	Radio Vaticaan	14:15	Muziek	14:15	De wereld van Radio Maria
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Talitaakoum	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	De rots in de branding	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Het Inzicht
20:15	In gesprek met een religieuze	20:30	De Kerk leeft	20:15	Anno Domini	20:30	Pelgrim in eigen land

VRIJDAG 7/07		ZATERDAG 8/07		ZONDAG 9/07	
7:45	Nonkel Pater weer achterna	7:30	Bijbellezing	7:30	Bijbellezing
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	8:50	Pelgrim in eigen land
10:30	Pelgrim in eigen land	11:00	Talitaakoum	10:00	Eucharistieviering
13:00	Kruisweg	13:00	Op bedevaart met Maria	13:00	In gesprek met een religieuze
14:15	Radio Vaticaan	14:15	Muziek	14:15	Vivendo
16:10	Boecat	16:10	Boecat	16:10	Boecat
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Jeugdcatechese	17:30	Jeugdcatechese
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	Op bedevaart met Maria	20:30	Religieuze Poëzie	20:15	Klassiekuur

Catechismus

JUNI

29 mei - 7 juli

Theresia Van Lisieux
reeks II
door E.H. Karlo Tyberghien

3 juni

Wat is het Rooms-Katholiek geloof?

10 juni

Hoe mensen de weg naar het geloof wijzen?

17 juni

Rituelen

24 juni

Bedevaarten

1 juli

Christelijke spiritualiteit

8 juli

Geloof en wetenschap
door Prof. Herman De Dijn

Op maandag, dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag om 9u50

Mei 2023
MARIATHON
Vreugdevol God zoeken

DANK voor uw steun
aan de Wereldfamilie
van Radio Maria
tijdens de voorbije
Mariathon

*Uw financiële steun
bedraagt*
57.681€

